

Resolucija amer. Kolumbovih Vitezov. -- Bonzano doma.

DRAGOCENOSTI IZ KATEDRALE V MEXICO CITY IZGINILE. — IZJAVA KATOLIČANOV V ODGOVOR ZA PELJANEMU DELAVSTVU. — KONFERENCA KOLUMBOVIH VITEZOV V PHILADELFIJI.

Mexico City, Mehika. — Iz katedrale v Mexico City so izginile razne dragocenosti, mestne oblasti so bile o tej zadevi obveščene po meščanskem odboru, ki je prišel, da prevzame kontrolo nad svetiščem. Oblasti so takoj uvedle preiskavo.

Katoličani v Mehiki so izdali okrožnice na mehiško zapeljano delavstvo, ki slepo podpira tiransko naredbo predsednika Callesa, v katerih zanikujejo, kar jih obdolžujejo nasprotniki, namreč, da imajo mehiške katoliške cerkve zvezo z mednarodnimi kapitalisti. To je laž — nesramna laž! Tako tudi je neutemeljena trditev nasprotnikov katoliške cerkve, da je vera zadržek napredku, da je katoliški program tak, da pod krinko vere zapeljuje ljudsko mnenje.

Ko bo mehiško delavstvo prišlo do spoznanja, da je bilo zapeljano od nasprotnikov katoliške vere, potem bo drugače sodilo in svojim zapeljivcem pokazalo hrbet.

Na čisto proti duhovni, ki se na povelje niso registrirali pri občinah, odgovarjajo, da je to le prevara vlade, po kateri hoče dobiti podpise, da bi lahko rekla, da so duhovniki za to, da prevzame cerkve država. Toda duhovniki izjavljajo, da oni se pokorijo le svoji najvišji oblasti, to je mehiškemu nadškofu.

Nekateri izmed višje duhovščine, so prišli v stik z višjimi državniki v Mehiki, glede sporazuma, oziroma, kako priti do rešitve tega boja. Ti pa nimajo nič opraviti s splošnim bojem, so le posamezniki, ki imajo nekatere prijatelje, ki so slučajno pri vladi. Poročilo pravi, da so naleteli na gluha ušesa.

Philadelphia, Pa. — V torek, dne 3. avgusta se je tukaj odprla letna konvencija Kolumbovih Vitezov. Sprejeta je bila resolucija, v kateri zahtevajo od vlade Zed. drž., da pokaže svoje lice v mehiški zadevi. Na konvenciji je 25.000 delegatov, ki zastopajo poleg Zed. drž. tudi Kanado in Mehiko, Portoriko, Kubo in Panamo.

OBSEDNO STANJE NA ROMUNSKO-BOLGARSKI MEJI.

Dunaj, Avstrija. — Rumunska vlada je bila primorana izdati povelje za obsedno stanje ob Dobrudja črti, radi vednih napadov od strani bolgarskih komitašev.

DAL 5 GALON KRVI BOLNIKOM.

Pariz, Francija. — Francoz, Raymond Briez, mlad zdrav človek, je dal od novembra meseca leta 1924, do 1. avgusta 1926, raznim bolnikom 22 litrov, to je okrog pet galon svoje krvi v 87. operacijah. Briez je oženjen in star 29 let. Vsaki dan hodi redno v pisarno kjer dela, izgube krvi prav nič ne pogreša, pri tem pa le lepo zasluži. Neki ameriški zdravnik mu ponuja \$25.000, da bi šel v Ameriko.

TRILETNICA COOLIDGE-VEGA PREDSEDNIŠTVA.

Predsednik Coolidge zadovoljen s svojim delom, ki je prinesel prosperiteto. — Večina republikancev za njega. — Coolidge vedno proti oboroževanju.

Paul Smiths, N. Y. — Predsednik Coolidge je začetkom tega tedna stopil v četrto leto predsedništva. Na počitnicah, kjer se nahaja, je skromno obhajal triletnico; z zadovoljstvom se ozira nazaj na preteklo dobo. Po njegovem mnenju, je delo, ki ga je v tej dobi izvršil — dobro.

Kakor vsa znamenja kažejo, tudi večina republikancev misli s Coolidge, namreč, se strinja z njegovim režimom. Še vedno je le Coolidge v ospredju za nominacijo za preds. kandidata.

Na počitnicah ga venomer nadlegujejo, a vendar si odtegne po par ur na dan za razvedrilo — ribolov in peš hojo.

V splošnem je po mnenju Coolidgea, Amerika pod njegovim režimom napredovala in je na poti proti večji prosperiteti. Kot vzrok temu je, tako pravi Coolidge, protektivna tarifa, deloma pa tudi znižanje davkov, tako, da je denar, ki bi ga sicer Stric Sam položil na kupček, v industriji, v prometu, rezultat tega je več dela — prosperiteta. Glede farmerskega vprašanja, si Coolidge pravi, ni bel glavo, pravi, to so povojne razmere, sicer se pa stanje ameriškega farmerja itak boljše. Tudi nevarnosti vojne ne vidi Coolidge, pravi, da ni najmanjšega vojne oblake na našem obzorju. Tudi Japonci, ki so nagnali tak urišč radi izključitvenega zakona, so se umirili.

Predvsem je pa vredno zabeležiti to, da je Coolidge vedno in povsod, kjer je nanesla prilika, pokazal, da je pacifist — nasprotnik klanju in proti oboroževanju.

Podpredsednik K. S. K. JEDNOTE OBOLEL.

Znani ugledni rojak Matt Jerman iz Pueblo je nevarno obolel in se nahaja v bolnišnici.

Pueblo, Colo. — (Izv.) — Priljubljeni in širok Amerike dobro znani Slovenec Matt Jerman, prvi podpredsednik Kránjske Slovenske Katoliške Jednote, je bil te dni prisiljen vsled bolezni se podati v bolnišnico. Zadnje tedne se je naporno trudil z godbo, kjer si ni dal ne miru in počitka. To je povzročilo veliko utrujenost po vsem telesu, nakar je moral v postelji in nato v bolnišnico.

Upamo, da se mu bo zdravje kmalu povrnilo ter želimo, da se zopet udeleži zdrav in vesel konvencije KSKJ. v Pittsburghu, Pa. ki se bo vršila te dni.

John Germ, poročevalec.

UJELI KIŤA, KI JE TEHTAL 50 TON.

V Long Beach, Cal., so pripeljali 60 čevljev dolgega kiŝa, ki je tehtal 50 ton. Ubili so ga v bližini Catalina otokov. Slika nam prikazuje ribiče, ki sto na hrbtu velikega in lovijo ribe.

ITALIJO TARE REVŠČINA.

V Italiji se bodo mogli za nekaj časa podvreči naredbam, kakršne so bile v vojni, da se omeji bedno stanje. — Mussolini za naseljevanje v Kanadi.

Rim, Italija. — Kakor je znano, v Italiji so bile vedno take razmere, da je večina ljudstva mogla, če ne več, vsaj nekaj mesecev v letu iskati dela in jela drugod, kajti v Italiji, je že od nekdaj več delavnih moči, kakor pa jih dežela potrebuje. To pa je Italijo poglaval v revščino. Vladni krogi, osebno, diktator Mussolini, si beli glavo, kako bi se temu odpravilo. V prvi vrsti je velik udarec za Italijane, stroga ameriška naselniška postava. Žarek upanja pa imajo v Kanadi, kjer, kakor se sliši, je veliko polje za pridne roke. Italijanska vlada se je že spustila v pogajanje s kanadsko, pri kateri bi rada izposlovala vse potrebno, da bi tamkaj naselila one, za katere ni dela v domovini.

Beli kruh v Italiji je danes prepuščen — je luksuz. Tudi manjši hlebčki se bodo odslej pekli, da se bo manj moke porabilo. Fašisti, miličarji, bodo nadzorovali pekarije, vsakdo se mora brezpogojno podvreči novi vladni naredbi.

Sliki se tudi, da namerava vlada izdati prepoved svojim državljanom potovati za luksuskim potnikom se bodo izdajali potni listi.

KATASTROFALNI POTRES. NI SUNKI.

Havana, Cuba. — V Orientu provinci so občutili strašne potresne sunke; šest hiš je porušeno, mnogo poškodovanih, o človeških žrtvah poročilo ne pove.

ŠIRITE "AMER. SLOVENCIA"

BONZANO V DOMOVINI.

Velikanska množica je sprejela z navdušenjem kardinala Bonzano, ki se je vrnil v domovino, da poroča sv. Očetu o evharističnem kongresu v Chicagu.

Rim, Italija. — Ko se je vršil v Chicagu evharistični kongres, smo slišali o velikanski udeležbi — o romarjih z vseh delov sveta, ki so napolnjevali vse prostore, kjerkoli se je kaj vršilo v dnevih kongresa. Ali smo pa tudi mislili na to, da so milijoni, ki so bili z nami na kongresu v dahu — milijoni, ki bi bili se radi udeležili, a vsled raznih vzrokov se niso mogli? In ti milijoni nestrpno pričakujejo povratka onih, ki so bili tako srečni, da so se mogli udeležiti te velike, ene izmed največjih verskih manifestacij, kar jih je še svet videl, da bodo iz njih ust slišali vse kar so doživeli.

Iz Rima prihaja poročilo, da se je srečno povrnil v domovino papeški legat kardinal Bonzano. V ponedeljek, dne 2. avgusta je stopil v Neapl, na italijanska tla, pozdravljen od velikanske množice. Iz 100.000 grl se je slišalo veselo vzklikanje — ko se je parnik blizal obrežju, spremljan od dveh vodilnih zrakoplovov in dveh rusilcev, je zagrmelo 19 strelav iz topov na otoku Capri, kot pozdrav italijanske vlade kardinalu.

V torek je bil kardinal Bonzano sprejet od sv. Očeta, kateremu je poročal o kongresu, izročil mu je tudi album s slikami od cele prireditve.

Logansport, Ind. — Pred osmimi leti sta se razporočila George A. Belden, star 84 in njegova žena Angela stara 82 let, ko sta živela že 51 let zakonsko srečo. Sedaj se jima je pa zopet zahotelo po skupnem ognjišču in se ponovno poročila.

KRIŽEM SVETA.

Metropolis, Ill. — Harmon F. Mittendorf, najstarejši naseljenec tega okraja, je v 92. letu svoje starosti preminul. Svojo hišo je imel v bližini Metropolis, kjer je preživel vse svoje življenje. Smrt je nastopila vsled padca.

Indianapolis, Ind. — Lastniki premogovnikov mehkega premoga v južno-zapadnem delu Indiana in južno-vzhodno v drž. Illinois, se pogajajo za spojitev 75. premogovnikov. Družba bi potem ustanovila korporacijo s kapitalom \$50.000.000.

Praga, Čehoslovakija. — General J. Pershing, je prišel v Karlove vari, kjer se bo zdravil.

Santiago, Chile. — Trans-Andean, železniška proga je zametana s snegom, promet je ustavljen. Še vedno nosijo pošto mule.

Heydenheim, Nemčija. — Tukaj se je vršila razstava letal, končala se pa je s smrtno nesrečo. Neko letalo je priletelo na gledalce, ki je pilot istega hotel pristati; pet oseb je bilo pomečanih do smrti, sedem jih je pa zadobilo težke poškodbe.

Cedar Rapids, Ia. — Jas. De Forest Bur, star 9 let, je bil aretiran, ker je ukradel avtomobil, s katerim pa je tako dirjal, da je imel policist veliko posla, predno ga je dohitel.

Jacksonville, Ill. — David Cooper, star 33 let, nedavno odpuščen iz ječe in se nahajal v bolnišnici za umobolne, je ker so mu bile razmere znane, igrabil 16letno umobolno deklico, ki se je nahajala istotam, pomašil jo je v avtomobil in oddiral z njo neznano kam.

Rim, Italija. — V teklu enega leta, je bilo v Vatikanu že trikrat pokradeno. To pot so tatovi odnesli iz blagajne ravnatelja vrtov 4000 lir.

Greenwood Lake, N. Y. — Ogenj je uničil poslopje Mountain Spring hotela; škoda je velika, dve mladenki sta bili zajeti od plamena v drugem nadstropju, rešil ju je gotove smrti neki uslužbenec hotela.

London, Anglija. — V Victoria muzeju je neko ukradel 24 komadov zlatnikov, starih od 1700 do 2500 let. Denar je bil neprecenljive vrednosti.

Whiting, Ind. — Otroci so se igrali, prišlo jim je na misel, da so polili tovariša, devetletnega Jurija Cajaca s terpentinom in ga zažgali. Deček je v strašnih mukah umrl.

Gillespie, Ill. — Truitt Sexton, star 13 let, se je na lovu ponesrečil; puška se mu je sprožila in naboj ga je zadela v prsa. Po nezgodi je šel tri četrti milje do bližnjih hiš, kjer so mu dali prvo pomoč, njegovo stanje je opasno.

VELIK POŽAR; ŠKODA \$45.000.

Chicago, Ill. — Ogenj je izbruhnil na 400-430 North Robey cesti pri Zechman Lumber kompaniji, ki je, takoj od začetka ogrožal celo okolico, kjer so po večini le tovarne. Plameni so švigali neverjetno visoko; škoda \$45.000.

Iz Jugoslavije

VREMENSKE NEZGODE ZAHTEVAJO SE VEDNO NOVE ŽRTVE. — STRELA UBILA ŠTIRI OSEBE, KI SO VEDRILE POD DREVESI. — DRUGE ZANIMIVE VESTI.

Žrtve strele.

Dne 8. julija so kosili na lazi med Loškim potokom in Goro Ruparjevi iz Retij seno. Dva brata: 15letni Viktor in 14letni Franc Rojec ter njihov ujec Franc Bambič so šli okoli 1 popoldne med hudim nalivom vedrit pod smreko. Bili so trdno skupaj pod smreko, za korak od njih je stal Jožef Bambič. Naenkrat je treslo v smreko. Strela je zahtevala tri mlade žrtve. Mrtvi so obležali: obo dečka, Viktor in Franc Rojec ter njun ujec Franc Bambič. Jožefu Bambiču, bratu ubitega Franceta, se ni ničesar zgodilo. Niti vedel ni takoj, kaj se je zgodilo. Bil je gotovo trenutno omamljen, ker pravi, da ni nič slišal treska in videl bliska. Oče Janez Bambič je takoj prihitel pod smreko na kraj nesreče, sklical sosedne kosce, ki so hiteli žrtve spraviti k življenju. Pa zastoj! Troje mladih življenj je končalo tako nenadno. Brata Viktor in Franc Rojec sta bila pridna orlička, Viktor cerkveni strežnik, ki je bil še usodnega dne zjutraj pri sv. maši. Ta žalostni dogodek je pretresel celo faro. Žrtve so pokopali v skupen grob.

V četrtek, 8. julija so kosci kosili nad vasjo Sela v metliškem okraju. Okrog 11. popoldne se nebo stemni ter začne silno deževati. Trije kosci stečejo pod visok hrast in obesijo svoje kose na hrastove veje. Kar zagrmí in strela udari v hrast ter ubije 23letnega mladca Jožefa Klemenčiča iz Sel št. 2, druga dva pa vrže strelni puh pet korakov od drevesa. Na klicanje na pomoč so prihiteli sosedje in storili, kar je bilo mogoče. Prvega niso mogli več oživiti, druga pa sta prišla k zavesti in je upanje, da bosta okrevala.

Strela je udarila v hlev posestnika Pintarja v Zavrhu. Hlev je pogorel. Vsled težkih gospodarskih razmer preteklo leto ni podaljšal zavarovalnine, da je nesreča še večja.

Požar v Mlačevem.

V četrtek, 8. julija, je med silno nevihto okrog 1. popoldne udarila strela v kozolec kmetije "pri Kozini." Vnela se je še hiša in je pogorelo vse do tal. Če bi ne bil naliv tako silen, bi bila pogorela vsa vas. Vsa okolica pomiluje gospodarja, ki je šele pred kratkim kupil posestvo in mu je sedaj požar vse uničil. Potrlo ga je tem huje, ker to ni edina nesreča. Ravno prejšnji dan so mu pokopali hčerko, njegova mati, žena in mali sinček pa leže bolni in bo sinček težko ostal pri življenju. Isti dan je treslo v Jerovi vasi v Strgarjevo gospodarsko poslopje, ki so ga pa rešili.

Nesreče.

V mestnem parku v Ljubljani se je ponesrečil pri igranju 6letni Dragomir Novak. Padel je tako nesrečno, da si je zlomil desno roko. Na državnem mostu je prišla pod voz

vsled nepazljivosti 61letna Tezija Pikel, ki ji je poškodoval stopalo desne noge.

Poroke.

V stolnici v Mariboru so bili poročeni: Hinko Krenčič, poštni tajnik v Zagrebu in Hermina Crippa, trgovčeva hčerka v Mariboru. — Ivan Bezljaj, poštni zvanik v Mariboru in Roza Hammerl, zasebnica. — Franc Leber, mesar v Mariboru in Marija Fekonja, gostilničarka.

Ustreljen volk.

V Mrkopolju je lovec Radošević ustrelil 9 let starega volka, težkega 50 kilogramov.

Nevihla na Mirni.

Dne 10. julija pop. je divjala na Mirni velika nevihta. Strela je udarila v cerkev, na poštni postaji pokvarila brzojavni aparat, udarila v mnoge hiše in pokvarila električno napeljavo. Požarov in osebnih nesreč ni bilo. Mirna je zela nasa in prestopila bregove.

Ogenj.

Dne 10. julija ob 3. zjutraj se je vnelo ogelje v hlevu gosp. Majcen iz St. Janža. Požarna bramba je ogenj zadušila.

Diplomski izpit

na elektrotehničnem oddelku ljubljanske tehnike sta napravila gg. Janko Gabersček iz Kamnika in Ivan Jezeršek iz Strazišča pri Kranju.

Nesreča.

Na Hrušici pri Jesenicah je poldrugo leto star otrok tovarniškega delavca Robiča prišel preblizu štedilnika, pograbil posodo, v kateri je vrel krop za kavo ter ga polil po sebi in se tako oparil, da je vsled opeklin po dvadnevem trpljenju umrl.

Rojak (inja), ali si že naročil knjige "Goriške Mohorjeve Družbe?" Ako ne, naroči jih takoj in pomagaj zatiranim bratom v zasedenem ozemlju! Stanejo samo \$1.00 s poštnino.

DENARNA NAKAZILA

ZA JUGOSLAVIJO, ITALIJO itd.

Vaša denarna pošiljatev bo v starem kraju hitro, zanesljivo in brez odbitka izplačana, ko denar sprejmemo. Dinarije, ozir. lire smo večerj pošiljali po tehle cenah:

500 Din	\$ 9.45
1,000 "	\$ 18.60
2,500 "	\$ 46.25
5,000 "	\$ 92.00
10,000 "	\$ 183.00

200 lir	\$ 4.05
100 lir	\$ 2.75
500 lir	\$ 18.50
1000 lir	\$ 35.75

Pri večjih svotah poseben pospeš. Poštnina je v tehi cenah že vračunana.

Zaradi nestalnosti cen je nemogoče vnaprej cene določevati. Meročajna so cene dneva, ko denar sprejmemo. Nakazila se izvršujejo po pošti ali pa brzojavno.

IZVRŠUJEMO TUDI DENARNE POŠILJATEV IZ STAREGA KRAJA V AMERIKO

Pisma in pošiljke naslovite na:

ZAKRAJSEK & ČESARK

455 W. 42nd ST., NEW YORK, N. Y.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.

Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljov in dnevoov po praznikih.

Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO. Naslov uredništva in uprave: 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill. Telefon: Canal 0098.

The first and the oldest Slovenian newspaper in America.

Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday, and the day after holidays.

Published by: EDINOST PUBLISHING CO. Address of publication office: 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill. Phone: Canal 0098.

Naročnina:	Subscriptions:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto 6.00	For one year 6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00

POZOR: Številka poleg našega naslova na listu znači, do kedar imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem veliko pomagata listu.

DOPISI važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtega dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Kdo je deležen preveč prosperitete?

Meščansko časopisje, ki piše vedno v prilog kapitalistov, je te dni pisalo o sijajni prosperiteti, ki jo uživa ameriški narod. Seveda ni navedlo tistih, ki so te "sijajne" prosperitete deležni.

Neki list pravi: Prosperiteta čestokrat prinese ljudem nezadovoljnost. Preveč je je in zato se poraja med ljudmi medsebojna nevoščljivost. Nasprotno, pravi list, pa revščina združuje ljudi, ker v sili vsak išče prijatelja.

Tako izvajanje je popolnoma napačno, prirojeno po kakem od kapitalistov najetem pisaču.

Kdo, vprašamo, je danes deležen preveč prosperitete? Na vprašanje ni težko odgovoriti. Kdor le hoče, dobro vidi, kdo da je deležen preveč in kdo premalo.

Delavski razred je prav gotovo ni. Povprečen delavec je danes prav srečen, če ima delo in da toliko zasluži, da se more pošteno preživeti. A teh je med delavci malo. Saj vidimo širom Amerike, kako počiva industrija in v mnogih krajih so cela okrožja brez dela že več časa. V nekaterih delajo po tri ali še manj dni na teden. Plača slaba, tudi ko bi delali vsak dan, kako naj potem govorimo o preveliki prosperiteti med delavci?

Seveda je mnogo več kot preveč prosperitete za bogate sloje, ki so si nakopičili milijone s pomočjo revnih delavcev. Ti imajo svoje milijone investirane v bogato obrestujoča posojila ali drugače. Ti imajo velikanske dohodke, naj industrija obratuje še tako počasi. Ali ni pa tako z delavci, ki so odvisni od dela svojih rok in od tega, kar vsak dan sproti zaslužijo. Za te je pač vse kaj drugega, ako industrija obratuje ali pa vlada v njej zastoji.

Vse to, kar se dogaja, delavci delajo povprečno skoro manj kot polovico delovnega časa v letu. Poleti navadno delajo komaj 2-3 dni na teden. Pozimi delajo malo bolj. Če zraven prištejemo še vsakih par let časa, ki se zgubi na stavkah, ni premožer deležen polovico delovnega časa. In vendar njih zaslužek ni tako velik, da bi nadomestil tisti čas, v katerem je zaposlen ono, kar izgubi v času, ko ne dela. Ravno tako je tudi z rudarji po železnih okrožjih. Pa tudi ostali delavcem se prav nič boljše ne godi. Če kje v kakih tovarnah delajo stalno, pa prejemajo tako piskavo plačo, da niso nič na boljšem, kakor oni, ki veliko izgubijo radi ne stalnega dela. Taka je torej prosperiteta, ki jo uživa v Ameriki delavstvo. Kdor hoče biti pravičen, mora priznati, da je za delavski razred veliko premalo, za bogate sloje pa veliko preveč.

Kam to vodi?

Malokje drugje na svetu se je korupcija tako zajela v duše državljanov kot ravno pri nas v Ameriki. Dnevno časopisje že ne piše več o drugem, kakor o samem graftu, ki se dogodi zdaj tam, zdaj tu.

Značilno je, da so v razne grate zapletene najodličnejše osebe. Dandanes se zdi, da vlada vsepovsod sama korupcija. Kdor maže, pravi, dobro vozi, in tako je v današnjih časih. Kdor ima na razpolago dovolj denarja, da z njim maže, izvozi se iz takih zagat; kdor nima, pa obliči v njih. Naj, kdo naredi kar hoče, ako ima denarna sredstva na razpolago, je rešen.

Toda vprašanje je, kam vse to vodi? Ali ne vodi to v stare fevdalne čase? V čase, ki so na las podobni starim fevdalnim časom, samo da seveda v drugi obliki. Bogatin dela kar hoče, ker se odkupi z denarjem. Revež pa je obsojen na trpljenje.

ljene.

V prejšnjih časih je imel vse privilegije bogatin. Pa jih ima dandanes prav tako. Mamon je tisti, ki omami vsakega in kdor posedaja tega, omamlja z njim druge; kdor ga pa nima, pa tega ne more. To je jasna slika dandanašnjih razmer na svetu, ki vodi v divje poželenje za mamonom.

Ako se ta korupcijska strast pravčasno ne zajezi, bo privreda narode še v jako žalostne razmere. Zajezila se ne bo pa z nobenim drugim receptom, kakor z nauki krščanstva, ki uči en nauk pravičnosti za reveže in bogatine! — n.

Slavnostni spejem škofov v Pittsburgh

VELIKI VAŽNI DOGODKI V SLOVENSKI NASELBINI. — SV. BIRMA V SLOVENSKE CERKVI, KJER JE BIRMOVAL SLOV. ŠKOF DR. A. B. JEGLIČ.

Poroča Mr. John Golobič.

Pittsburgh, Pa. (Izv.) — Že dolgo, lahko rečem še nikoli, ni bilo v naši slovenski naselebinii toliko in takih dogodkov, kakor ravno zadnje dni. Mrzlično pripravljane za konvencijo KSKJ., kateremu smo se vdali z dušo in telesom, je bilo namah prekinito za par dni, ko nam je bil javljen obisk številnih visokih gostov. Da bi imeli v svoji sredi kar dva slovenska škofa in enega nadškofa, rodom Hrvata, poleg drugih odličnih gostov, tega naša skromna naseleбина pač ni nikoli pričakovala.

V sredo, 21. julija, so prispeli k nam iz Buffalo škof Dr. A. B. Jeglič v spremstvu Rev. Ponikvarja, Rev. Bogoviča, Rev. Kragla, Rev. Markeža in Rev. Žužeka. Tako je bilo to sredo šest sv. maš v tukajšnji cerkvi. — Po kosilu pa so prispeli še iz Bridgeville Rev. A. Moder in Rev. Blažič. Cela skupina se je odpravila nato v spremstvu našega g. župnika Rev. J. Škurja k našemu pittsburskemu škofu, za tem pa so odšli v Bridgeville, kjer je bila sv. birma.

Drugi dan, 22. julija, pa so škof Jeglič v naši cerkvi podelili zakrament sv. birme našim birmancem, katerih je bilo 166 po številu. Take birme naša naseleбина še ne pomni, da bi bilo namreč toliko odličnih gostov navzočih, kakor jih je bilo pri tej. Po tem opravilu so imeli škof jednat govor na mlade birmance, pri čemer pa tudi odraščalnih niso pozabili. Slavnost se je zaključila ob 9:30 zvečer s "Te Deum."

V soboto, 24. julija popoldne, pa je bilo zopet vse na nogah, delali smo priprave za sprejem drugega slovenskega škofa, namreč Dr. J. Gnidovca, škofa v Skoplju. Prišel je ob petih popoldne in je nato spovedoval celi večer do enajstih in še drugi dan zjutraj. V nedeljo ob osmih zjutraj pa je podelil prvo sv. obhajilo nad sto otrokom. Pri tem je imel ganljiv govor na naše male, kakor tudi na odrasle. Ob desetih pa je nato daroval pontifikalno sv. mašo ob asistenci dveh provincijalov, namreč Very Rev. pater Henryja in Very Rev. pater Bubalo.

V nedeljo zvečer smo imeli nato zopet veliko cerkveno slavnost, namreč blagoslavljanje sv. Križevega pota. Obrede je izvršil frančiškan Rev. Franc.

— New York, N. Y. —

Lansko leto je strupeno žganje v mestu New Yorku umorilo 700 oseb.

z vero v posmrtni misterij — in smrt je še vedno misterij. In malo pozneje nadaljuje: "Ali bo kdaj rešen misterij posmrtnosti? Znanost ga reši. Znanost prej ali slej oživi mrtvega človeka. Se je že zgodilo, da je oživel človek, ki je bil nekaj časa mrtev, toda o tem ni bilo nikdar vredno govoriti; bila je le 'navidezna smrt.' Prej ali slej se pa zgodi, da bo oživilen človek, ki bo mrtev 24 ur ali več dni in o katerem ne bo nobenega dvoma, da je bil resnično mrtev. In kaj potem? In kaj potem, ko se ponove slučaj oživitve in ko vsi oživilenci ponove eno in isto: Nič ..."

To so Žarkometovi dokazi za umrljivost duše, dokazi, da ni življenja po smrti. In s takimi žarkimi dokazi operira možakar, ki je malo prej naše dokaze za neumrljivost duše tako-le na preprost način spravil izpod nog: "Kje so dokazi, da človek živi po smrti? Mrtve črke v starih knjigah, starih, zaprašenih knjigah, ki ne spadajo več drugam kot med starine v muzeju — so edini 'dokazi.'"

Recimo, da bi mi res ne mogli drugega

Nedeljska slavnost na griču Asisi.

BLAGOSLOVLJENJE CERKVICE IN PROVINCIALNEGA DOMA ČČ. SESTER V LEMONTU. — SLAVNOST IZPADLA NAD VSE SIJAJNO.

Poroča: M. K.

Chicago, Ill. (Izv.) — Velik zgodovinski dan je bil preteklo nedeljo 1. avgusta za naš katoliški narod v Ameriki. Izvršila se je na ta dan velepomembna svečanost, namreč blagoslovljena je bila cerkev in provincijalni dom slovensko - hrvatskih selskih sester v Lemontu, oziroma na prijaznem gričku asiškem, kjer se omenjena nova poslopja nahajajo.

Kljub slabemu vremenu so prihiteli Slovenci iz bližnjih naselebin, Chicago, So. Chicago, Joliet, La Salle in od drugod, da se vdeležijo te izredne slavnosti.

Med odličnimi gosti je bil tudi jugoslovanski podkonzul Milivoj Naumović iz Chicago.

Ze takoj zjutraj ni vreme obetalo nič dobrega in v nebesih višavalo je bilo vse prepereženo s sivimi oblaki, iz katerih je rosil prav drobčan dežek, kot da so ga od zgoraj prav na finih cedilnikih precedili.

Junak bi ne bil, kdor bi se bil kaj takega ustrašil, zato nas ni to prav nič motilo. Odločili smo se, da gremo in mnogi smo prišli na "Mount Asisi" kar brez dežnika in v slanih, kot da hodejo kljubovati vremenu in ta rosa nebeska se nam je zdelala kot blagoslov božji.

Iz Chicago smo se odpeljali eni s poliči, karami in drugi zopet z busom in nas je pripeljal naš bus še precej zgodaj, tako da smo imeli priliko si ogledati nova poslopja in cerkvičo še pred sv. mašo.

Vsak, kdor si je ista ogledal, se je izrazil, da je vse tako lepo narejeno, čeprav skromno, vendar fino in okusno.

Posebna cerkev je, kakor mali a dragoceni biser. Krasen je altar, kjer zdaj prebiva v tabernakelju nebeski Kralj. — Nad tabernakeljom v sredi je krasen kip presv. Srca Jezusovega, katerega obdajajo ob vsaki strani še štirje drugi kipi in to štirih mogočnih božjih priprošnjikov, in ti so: Blažena Devica Marija, Sv. Jožef, Sv. Frančišek Asiški in Mala cvetka Sv. Terezija.

Na vsaki strani tabernakelja je bil kip angela z lepo glektrično žarnico in ravno tako pri obhajalni mizi, samo da sta tu kipi angelov in električnih žarnic manjše oblike.

Za ta dan je bil altar tako čarobno lepo okrašen, da kaj takega zmore le vzvišena ljubezen in pa mojsterska roka umetnic, naših čč. sester redovnic. Cerkev je še precej prostorna in ima prostora za približno kakih dvesto oseb.

Ob 11. uri dopoldne se je pričela slovesna sv. maša v cerkvi, ker na prostem, kakor je bilo namenjeno, se ni mogla vršiti služba božja vsled neugodnega vremena. Slovesno sv. ma-

— New York, N. Y. —

Lansko leto je strupeno žganje v mestu New Yorku umorilo 700 oseb.

z vero v posmrtni misterij — in smrt je še vedno misterij. In malo pozneje nadaljuje: "Ali bo kdaj rešen misterij posmrtnosti? Znanost ga reši. Znanost prej ali slej oživi mrtvega človeka. Se je že zgodilo, da je oživel človek, ki je bil nekaj časa mrtev, toda o tem ni bilo nikdar vredno govoriti; bila je le 'navidezna smrt.' Prej ali slej se pa zgodi, da bo oživilen človek, ki bo mrtev 24 ur ali več dni in o katerem ne bo nobenega dvoma, da je bil resnično mrtev. In kaj potem? In kaj potem, ko se ponove slučaj oživitve in ko vsi oživilenci ponove eno in isto: Nič ..."

To so Žarkometovi dokazi za umrljivost duše, dokazi, da ni življenja po smrti. In s takimi žarkimi dokazi operira možakar, ki je malo prej naše dokaze za neumrljivost duše tako-le na preprost način spravil izpod nog: "Kje so dokazi, da človek živi po smrti? Mrtve črke v starih knjigah, starih, zaprašenih knjigah, ki ne spadajo več drugam kot med starine v muzeju — so edini 'dokazi.'"

Recimo, da bi mi res ne mogli drugega

Usmiljeni človek je Mussolini.

Ni. Ko je zadel te dni jugoslovanske pokrajine katastrofa poplave, je, kot se poroča, Mussolini brzojavno izrazil svoje sožalje jugoslovanski vladi. To je lepo in pri visokih dostojanstvenikih to zahteva formalnost. Nincič je pa takoj odgovoril in se zahvalil za izraženo sožalje. Tedaj, ko je pa slovensko Primorje in Gorisko poplavljal fašizem, in ko so Slovence zalivali z ricinovim oljem, pa Mussolini niti malo ni pokazal tega "bon tona" ... Po ljubljanskih kavarnah gre baje glas, da se Mussolini in Nincič dobro razumeta. Mussolini rad ukazuje, Nincič pa rad kima in podpisuje pakte, ki se navadno zaključujejo: Polentariji vse, Jugoslaviji nič ...

Ko smo pred nekaj dnevi pisali o korupciji, se je oča Zafrenik prav ogorčeno postavil po koncu. Mi pa vprašamo tega patrona lawndalskih rdečkarjev, naj pojasni, zakaj se baje lawndalski rdečkarji na raznih sejah in sestankih titulirajo s titelnimi kot: "prekleti crook", "goljuf" in v drugih takimi titelnimi. Ali te vrste cvetke pripeljate eden drugemu le za šalo?

Radi kronike. Dober in zanesljiv časopis prinaša novice, kot jih znanamuje dnevna kronika; radi kronike se peha jo in tekmujejo med seboj reporterji in korespondenti velikih angleških listov, da servirajo čitatelje z raznimi novostmi. Drugačini misli je pa enakovredna teta, ki se jezi v skratu, ker je slovenski časopis objavil dnevno novico, kakor kronika beleži. Časopis ne sme prinašati dnevne novice radi kronike, temveč iz ljubezni do enakovredne pravne punčare.

— New York, N. Y. —

Lansko leto je strupeno žganje v mestu New Yorku umorilo 700 oseb.

z vero v posmrtni misterij — in smrt je še vedno misterij. In malo pozneje nadaljuje: "Ali bo kdaj rešen misterij posmrtnosti? Znanost ga reši. Znanost prej ali slej oživi mrtvega človeka. Se je že zgodilo, da je oživel človek, ki je bil nekaj časa mrtev, toda o tem ni bilo nikdar vredno govoriti; bila je le 'navidezna smrt.' Prej ali slej se pa zgodi, da bo oživilen človek, ki bo mrtev 24 ur ali več dni in o katerem ne bo nobenega dvoma, da je bil resnično mrtev. In kaj potem? In kaj potem, ko se ponove slučaj oživitve in ko vsi oživilenci ponove eno in isto: Nič ..."

To so Žarkometovi dokazi za umrljivost duše, dokazi, da ni življenja po smrti. In s takimi žarkimi dokazi operira možakar, ki je malo prej naše dokaze za neumrljivost duše tako-le na preprost način spravil izpod nog: "Kje so dokazi, da človek živi po smrti? Mrtve črke v starih knjigah, starih, zaprašenih knjigah, ki ne spadajo več drugam kot med starine v muzeju — so edini 'dokazi.'"

Recimo, da bi mi res ne mogli drugega

— New York, N. Y. —

Lansko leto je strupeno žganje v mestu New Yorku umorilo 700 oseb.

z vero v posmrtni misterij — in smrt je še vedno misterij. In malo pozneje nadaljuje: "Ali bo kdaj rešen misterij posmrtnosti? Znanost ga reši. Znanost prej ali slej oživi mrtvega človeka. Se je že zgodilo, da je oživel človek, ki je bil nekaj časa mrtev, toda o tem ni bilo nikdar vredno govoriti; bila je le 'navidezna smrt.' Prej ali slej se pa zgodi, da bo oživilen človek, ki bo mrtev 24 ur ali več dni in o katerem ne bo nobenega dvoma, da je bil resnično mrtev. In kaj potem? In kaj potem, ko se ponove slučaj oživitve in ko vsi oživilenci ponove eno in isto: Nič ..."

To so Žarkometovi dokazi za umrljivost duše, dokazi, da ni življenja po smrti. In s takimi žarkimi dokazi operira možakar, ki je malo prej naše dokaze za neumrljivost duše tako-le na preprost način spravil izpod nog: "Kje so dokazi, da človek živi po smrti? Mrtve črke v starih knjigah, starih, zaprašenih knjigah, ki ne spadajo več drugam kot med starine v muzeju — so edini 'dokazi.'"

Recimo, da bi mi res ne mogli drugega

Rev. B. Ambrožič:

ZARKOMET, MISTERIJ SMRTI IN SE KAJ.

Srečala sva se.

Nimam preveč časa, zato pač bolj redko kaj napišem za Amer. Slovenca. Ali oni dan sem nekaj napisal, namreč tisto o božji pravičnosti in o božjem usmiljenju. Pisal sem seveda za tiste, ki so željni resnice, za take, ki resnico z batom odbijajo, nisem pisal. Najmanj sem pisal za moža, ki žari po širnem svetu pod klobukom "Zarkomet" — kje je najti to firmo, ni treba posebej pravi.

Ko sem tisti svoj spisek oddal v tiskarno, sem živel dalje v dobri veri, da vsaj nič hudega nisem storil, če že Bog zna kaj dobrega ne. Toda po nekaj dnevih mi pošlje prijatelj črno na belem čudno žareči "Zarkomet," ki mi je v par trenutkih dopovedal, da je bilo tisto moje pisanje ena sama velikanska budalost. Tako sva se srečala. Ni-

koli ni bil to moj namen in notri do imenovanega dne nisem vedel, kakšno žareče ličce ima miloglasni "Zarkomet." Čul sem pripovedovati o njegovi blagolastnosti, bral sem celo, kako preganja s svojo prodirljivo svetlobo ščurke in pajke iz vseh mogočih kotov, toda njega samega še ni bilo do takrat srečalo moje oko.

Prav hvaležen sem bil prijatelju za pošiljatev in sem mu še danes. Zakaj živeti v tej ljubezni Ameriki in ne poznati "Zarkometa" iz obličja v obličje — to pa res ni nikomur podobno. Čudim se, da sem do slej brez tega poznanja izhajal. Še bolj se pa čudim, da me ni ta žarka luč takoj v prvem momentu položila po dolgem na trda tla.

V smrt se je zaletel.

Kar sem jaz v omenjenem članku pisal, torej Zarkometu ni bilo všeč. Najbolj je hud, da spadam med tiste, ki še vedno verujejo v posmrtnost, v neumrljivost človeške duše. On sam namreč ne veruje, zato bi menda ne smel nihče več. Tako-le pravi: "Najmanj tisoč generacij je že leglo v grob

z vero v posmrtni misterij — in smrt je še vedno misterij. In malo pozneje nadaljuje: "Ali bo kdaj rešen misterij posmrtnosti? Znanost ga reši. Znanost prej ali slej oživi mrtvega človeka. Se je že zgodilo, da je oživel človek, ki je bil nekaj časa mrtev, toda o tem ni bilo nikdar vredno govoriti; bila je le 'navidezna smrt.' Prej ali slej se pa zgodi, da bo oživilen človek, ki bo mrtev 24 ur ali več dni in o katerem ne bo nobenega dvoma, da je bil resnično mrtev. In kaj potem? In kaj potem, ko se ponove slučaj oživitve in ko vsi oživilenci ponove eno in isto: Nič ..."

To so Žarkometovi dokazi za umrljivost duše, dokazi, da ni življenja po smrti. In s takimi žarkimi dokazi operira možakar, ki je malo prej naše dokaze za neumrljivost duše tako-le na preprost način spravil izpod nog: "Kje so dokazi, da človek živi po smrti? Mrtve črke v starih knjigah, starih, zaprašenih knjigah, ki ne spadajo več drugam kot med starine v muzeju — so edini 'dokazi.'"

Recimo, da bi mi res ne mogli drugega

pokazati, ko mrtve črke. Toda glejte, sam Zarkomet prizna tem črkam visoko starost. Če bi bile tako malo vredne, kako da so tako starost dočakale? Kako, da jih Zarkomet zastoni v muzeju? Ej, nekaj mora že biti na tistih črkah. Le verjemi, dragi Zarkomet! Glej, doslej tudi ti se nisi podal za svojo nevero drugega dokaza, ko par mrtvih črk, ampak eno mi lahko verjameš: tvojih mrtvih črk ne bo treba nikoli goniti v muzej — se ne bo nihče spomnil nanje, da bi jim hotel odločiti tako odlično mesto!

Znanost reši misterij smrti.

"Se je že zgodilo, da je oživel človek, ki je bil nekaj časa mrtev."

Tako odkritje je dognal Zarkomet. Ne upa se pa niti sam dostaviti, da je bila istega oživetja vzrok znanost. Se njemu samemu bi se zdelo tako trditve preveč predrzna. Ali je pa morda tudi vse tiste mrličke, ki so šle v grobu zopet oživele, znanost poklicala nazaj v življenje?

Velike vere je treba, preden sprejemmo trditve, da more človek, ki je bil res mrtev,

zopet oživeti. Kar je mrtvo, je mrtvo, to se pravi, brez življenja. Obuditi k zopetnemu življenju mrtveca, ki ni samo navidežno mrtve, je prav tako težko, kot vdihniti življenje kamnu ali kladi. In Zarkomet trdi, da znanost to more — pardon, da ne bom prav nič krivičen! — Zarkomet trdi, da bo znanost to mogla. Pa recite, da Zarkomet ne veruje v čudeže! Pa še v kako hude!

Znanost rešuje misterij smrti že jako dolgo. S kakšnim uspehom? Najlepše nam ta uspeh pove Zarkomet sam, ki pravi: "Najmanj tisoč generacij je že leglo v grob z vero v posmrtni misterij — in smrt je še vedno misterij."

Šmentana ta znanost, ki najmanj enemu tisoču generacij še ni mogla nič drugega povedati, kot da odgovarja: Bom že, bom že! Meni verujte, da ni nič po smrti, pa le po mirni bodite. Dokaz se mi sicer še ni posrečil, pa enkrat se bo že. Če med tem umre še novih tisoč generacij, kaj zato? Bom že, bom že!

"GOSPOD LISEC"

POVEST.

Spisal Dr. Fr. D.

IV.

Kovačevi so čedalje silneje obdelovali Vrbanu, naj da Jerico Francetu.

"Saj jo dam," je dejal ta; "ampak ne mara, ji izročiti vsega posestva. Saj ni moj otrok; moje sestre hči je in sirota. Kar ji dam, dam ji iz dobrote."

"Ničesar ne vzamete s seboj, strije," dejala je Kovačica.

"Res je to. Vse dobi Jerica, če bo ravnala lepo z menoj. Ob njeni milosti pa nočem živeti." — S tem pa ni oplašil Kovačevih; jeli so ga gostiti in streči mu, da je bil Vrban prav zadovoljen in se mu je še manj mudilo z svatbo.

Gospod Lisek je govoril oblastno, da je ta stvar njegova skrb, toda Vrbanu samemu je namigaval, naj sebe nikar ne pozabi, tako da je bil preverjen Vrban, da je Lisek njegov jedini pravi prijatelj, Kovač pa nič boljši od drugih. Da postopa za Jerico Brdajev Tone, to je Kovačeve tudi jezilo, Vrbanu pa kar nič, celo ljubo mu je bilo; zakaj pritiskal je lahko Kovača in Jerico bi bil dal najrajši onemu, ki bi jo vzel brez dote.

"Tone je priden," tako je jezil Vrban Kovačeve, "delaven in ponižen. Stregel mi bo kakor bolnemu otroku in Jerico ima rad. Vzame jo, če ji dam kaj dote ali pa nič; pravi ženin po volji božji."

Kovačevi so morali popuščati pri svojih zahtevah, da se jim ni skujal Vrban; a čutili so Toneta in jezili se tudi na Lojzo in Janeza, ki nočeta spametovati fanta.

"France," vneval je gospod Lisek, "ali vas ni nič fantov, da bi mu posvetili?"

"Jedenkrat so mu svetili," zasmijala se je sestra Francetova, "pa so prišli vsi krvavi domov."

"Posvetim mu pa jaz," mignil je Lisek, "na pomlad, ko pride k vojaškemu naboru. Ko bo stopal za bobnom, ohladi se mu kri."

Po zimi pa se je Vrbanu močno shujšalo zdravje.

"Starec ne bo dolgo," dejal je Kovač svoji ženi in pogledal skozi okno po vasi, ki jo je zagrinjal metež v sivkast oblak. "Če umrje, bode nerodno za našega Franceta, ker ga dekle nič prav ne mara. Kar se misli storiti, storiti se mora hitro."

"Jaz bom skuhala nekaj mesa," dejala je ona, "in oprazila jabolk ter mu poneseš. Čez kaj časa pridi pa še ti, da se pogovorimo."

Vrban je ježal v zadetih izbi in stokal in prešteval na prstih, koliko obresti mu dolguje ta, koliko oni, ko je vstopila Kovačica in postavila predenj pokrito, v prtič zavito skledo, iz katere se je prijetno kadilo.

"Kako vam je, strije?" pozdravila ga je.

"Tako, tako," dejal je Vrban in sklonil se v posteljo. "Kaj pa si prinesla?" Kovačica je

postavila klopčico na posteljo in skledo gor in podala mu žlico. "To je pa dobro," mnenil je Vrban, ko je pokusil. "Blagor vam, ki imate lahko vsak dan meso!"

"Vi bi si ga morali tudi privoščiti."

"To je vse predrago, vse predrago. In prazna jabolka, kako so dobra! Ti me imaš pa res rada."

"Kako pa, da Vas imam. Prazna jabolka niso nič posebnega. Tega sadja imate pri vas dosti."

"Imeli smo ga to jesen, hvalo Bogu, a je prišel kupec in dejal: zdaj je tu, drugič ga pa ne bo, in sem mu vse prodal. Zdaj pa nimam."

"Pa bi si vendar nekoliko poboljšali na stara leta."

Prišel je Kovač in potolažil starca, da ni še tako pri kraji, ker mu jed tekne.

"Hvalo Bogu!" dejal je Vrban in obrisal se krog ust. Kovač pa je obrnil pogovor na sitnosti, ki jih ima gospodar z družino in svetoval mu, naj se spočije in poskrbi za Jerico.

"Tako slab se nisem," kašljal je Vrban, "in Jerici se nič ne mudi; čim starejša, tem pametnejša bo."

"Toda pripravnega gospodarja ne dobiš, kade bi kdo hotel," povzela je Kovačica. Našega Franceta pa poznate, kako je priden in pošten; nič ponočnjak ni, nič preklinjalec. Jaz ga ne bom hvalila, ampak to rečem, da nimate na izbiri takih fantov."

Vrban je pritrdil, a izgovarjal se, da ni še prestar, da ne more še izročiti domačije in jel se razburjati. Kovač je miril, naj si pridrži, kar je prav, gotovine da je tudi nekaj in Vrban ostane še zmeraj premožen mož.

"Kak premožen mož!" ježil se je starec, da ga je hotel zadušiti kašelj. "To me jezi, da

se trobi naprej in naprej, da sem premožen mož, da imam denar. Rad bi ga imel, rad, kakor kdo drugi; a ga nimam, razumeješ, Kovač, nimam ga."

Kovačica je pogovarjala, da nikdo ne misli, da bi imel Bog ve koliko premoženja; a nekaj krajcarjev da si je prihranil.

"Se te mi hočete pobrati," tarnal je bolnik.

Kovač je opomnil, da žele le njemu dobro in privlekel iz suknje polič starine in natočil. Pogovor se je spravljal zopet v pravi tir in po dolgem pogajanju in preudarjanju je privolil Vrban, da izroči Jerici, dasi ni njegov otrok, ampak sirota, iz gole dobrote del zemljišča, toda gozda nič in ostati mu mora izba in živež pri domači skledi.

"Udarite v roko!" dejal je Kovač.

"Ne še; posvetovati se moram z gospodom Liscem," branil se je starec in nejevoljna je začela pospravljati Kovačica svojo posodo.

Take so.

Gospa Piška v trgovini: "Ali pa je to blago tudi dobro?" — "Seveda," pravi trgovec, "gospa Puš je je kupila ravno od tega kosa za svojo starejšo hčerko." — "Dobro, potem," pravi gospa Piška, "dajte tudi meni tega blaga za eno obleko, dala ga bom moji dekli."

Naročite se danes knjige "Goriške Mohorjeve Družbe," ki se dobe za \$1.00 s poštnino vred iz knjigarn "Amer. Slovenec."

PRIPOROČAM SE

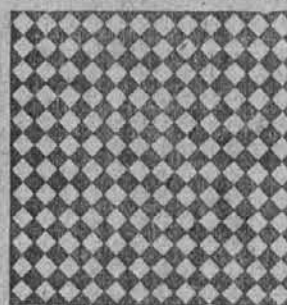
rojkom na Ely, Minn., da kdor potrebuje sveže rože in vence, dobi največjo izbero pri meni.

FR. PENGAL,

R. PAVLOSKI

Slovenski fotografist
719 No. Chicago St.
JOLIET, ILL.

Se priporoča slovenskemu občinstvu v naklonjenost!

Ne kupujte drugje!

dokler niste videli naše preproge, linoleum, congoeum in vsakovrstne karpete za kuhinje in druge sobe.

Ceneje kakor v mestu dobite pri
F. NOVICKI
1738 W. 18th St., Chicago, Ill.

Atlasove

znižane cene oblek

z 1. ali 2. hlačami

so v polnem teku

Pridite, izberite si kar vam ugaja iz naše velike zaloge oblek za moške in dečke po:

\$23.50; \$28.50; \$33.50; \$38.50

Prava cena teh oblek je \$35.00 do \$60.00. Tudi za prav debele moške do velikosti 52. Pridite — kupite — prihranite si denar!

Hlače za moške, razne dečke obleke, slavnike in srajce — vse po zelo znižanih cenah!!!

M. H. JELINEK, lastnik

COR. BLUE ISLAND AVE. & 18th ST., CHICAGO

Za one, ki živijo zunaj mesta je prav pripravno, ako pridejo k nam kupovat ob torkih, četrtnih in sobotah zvečer ali pa v nedeljo dopoldne.

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Noče urediti.

"Neki Dako pravi v Zarkometu, da se je franciskanom en dan v tednu izneveril in je šel med brezverce, in da utegne hribovski učenjak stvar urediti. Nočem. Franciskani imajo še zmerom pet dni v tednu, vsaj enega naj pa imajo tudi brezverci, saj so veliki reveži."

Kaj je naredil?

Namreč kardinal Bonzano, ko je bilo poleg guvernerja in župana v New Yorku pri sprejemu tudi nekaj policajev, tako povprašuje g. Molek. Tega tudi jaz ne vem, a g. Moleku bi bilo pa le lahko nekaj zasvitalo. Bonzano je cerkvenjak, knez, in o takih je v Prosveti vse polno, da so sami tatovi, goljufi... Morda je tudi on kradel?

Vedno isto.

Tudi v zelo pomešani Ameriki se je treba posamezniku okleniti svojega naroda, ako hoče kaj veljati in kaj doseči. V Evropi, kjer so narodi avtohtoni, tem bolj. Vse besedičanje o mednarodnosti so prazne fraze v prid močnejših. Posameznika mora držati narod, iz katerega je izšel. Zato pa je dolžnost tudi posameznika, da skuša krepiti odporno moč svojega naroda v borbi in medsebojni neizbežni konkurenci.

Mali narodi imajo težko stališče, ker so pač prešibki. Razne utopije ostanejo utopije, dasi bi bile lepe in priporočljive. Mali narodi, ako hočejo uspevati, morajo osredotočiti svoje moči na obrambo in odporno silo. Mnogi tako delajo.

A kaj se opaža pogostoma? Slovenci smo narodič, malo večji so Čehi, a tudi le mal narodi. Slovence so v starem kraju temeljito razkosali, Čehi imajo svojo republiko na vročih tleh. Razmere tam odsevajo tudi tu v Ameriki. Ampak ta dva narodiča, ki bi se morala baviti bolj s prav lastnimi zadevami, se morata vsajati in kavsati tam, kjer bi ne bilo treba.

Povodom evharističnega kongresa so bili razni elementi, ki se s kongresom ne strinjajo, večina mirni, namreč pri narodih, ki so veliki, močni in bi bili lahko potratili nekaj duševnih moči v svoje svrhe, ne da bi narod pri tem trpel. A ravno Čehi in Slovenci, oziroma taki elementi pri teh narodih, so se morali vsajati in protestirati, se pred drugimi narodi blamirati in slabiti tako potrebne narodne moči. Sklicali so protestne shode, in palčki so mislili, da se bo mogočna ladja zmenila za te razburkane valovčke. Po postavi mali ljudje — pri nas jim pravimo "krote" — se najbolj postavljajo, ker so pač mali. Tako je tudi z — narodiči. In ker kakoli kaj pameten protest ni mogel biti na mestu, so morali češki in slovenski svobodomiselski pokazati svojo malenkost z grobostmi in duševnimi sirovostmi in nezaslišnimi bogokletstvi. Glas Svobode in Proletarec skušata pri tem nizkem stanju inteligence drug drugega prekositi.

Narodi-palčki se vsajajo, dočim narodi-velikani grejo mirno svojo pot. Vedno ista prikažen.

Upi, nade, težave, dvomi... nasprotstva, konkurenca.

Kakor Žid svojo robo, hvali na vse pretege precej suhi Glas Svobode in njegov novi urednik svojega duševnega otroka, organizacijo slovenskih svobodomiselcev. Dete se ima šele poroditi, a nič na tem, povedati se mora na vsa usta, kakšen dečko je to in bo šele. Vse, kar se je na tem polju svetlega svobodomiseltva dozdej storilo, je bilo brezpomembno pritli-

kavstvo, šušmarenje, zdaj se šele prične delo. Taki so upi, take nove nade.

Oznanjevalec novega solnca zahteva od svojih boriteljev najčistejši idealizem. "Morda ne bote imeli koristi od svojih naporov za sveto svobodomiselnost stvar," kliče in pozivlja, "a zanamci, potomci, ti bodo gotovo imeli nebesa, in zavest, da ste jim pripravili ta nebesa, bo vaše sladko plačilo." Če se le morda obrazi borcev ne skisajo pri takih idealih!

Ker pa klicatelj nove dobe in zemeljskih nebes dobro ve, da se človek z golo materialističnim naziranjem težko natisi s kakimi ideali brez materialnih koristi, pride isti idealni klicatelj tudi z materialnimi nadami in upi. "Framazonom se pridružimo, se pridružite," vabi, "in dobili boste najboljšo službo, najboljšo plačo, podporo, da niti ne boste vedeli odkod..." Ako to niso že nebesa na zemlji za "namce," in se neprimerni idealizem ni spremenil v masten materializem in utilitarizem, potem gotovo vsi štriki svobodomiselnih zanjik popokajo. Idealne nade, materialni upi.

Pa nastopajo težkoče. Oglašajo se zelena zavist neke konkurence. Privrženci istih idej in idealov se nekaj mrdajo, češ, kaj bote vi, ko smo vendar mi pravi. Mi smo bili že od nekdaj, vi ste šele od včeraj, pravi svobodomiselski smo mi, vi ste kvečemu le kake šeme. Glede framazonov se Proletarec ponuja za debato, in dočakati utegnemo idealnih in materialnih debat in tako nujno potrebnih ravsov in kavsov in nam prirojenih preprirov.

Nehesa pridejo, a za zdaj je treba tudi malo pekla, da bo za zanamce bolj fletno.

Primojd... v izrazih smo krepki.

Natanko ne vem, koga ima svobodomiselni "Pripiskar" v mislih, a o "kljukah in pipeh čikaške klike" piše v krepkih izrazih tako-le: "Od širokih ust so mero vzeli in od globokih žepov, a v buče so si namesto možganov ovenenih plev nasuli." Strahovito se sklicujejo na svoje zdrave možgane, in zdaj so tam samo pleve in še te samo-le ovsnene! Vrlo hudo.

Zopet jaha po — zraku.

Od časa do časa zajaha Joško Rodica svojega šarca krilate, domišljije in strese produkt tekega jahanja zdaj tu, zdaj tam. Tokrat je sad jahanja v Glasu Svobode in se mu pravi "Oj, ti brezverski boljševiski." Prav, prav, če so "poteptali ali 'potepali' in zavrgli laž verskih domišljij ter na tisto mesto postavili resnico z dokazi in ljubezen z dejanji." Laž ni kaj vredna, domišljija še manj, resnica in dokazi nekaj veljajo, samo naj domišljavi Joško Rodica malo še počaka, da se bo izkazalo, kje je resnica in domišljija, in kje neprimerna ljubezen, ko bo zmanjkalo tistega "vzeli so" in dali...

Ker je Bog doberljiv in usmiljen in ni mogel ustvariti kakega pekla in črnega hudiča, in je kak hinavski Bog sploh nemogoč, potem tudi "dobri" boljševiski, ki so "manjši hinavci," saj pravi Joško, da je Bog večji, niso mogli kakega pekla ali hudiča "vzeti," ko ga pač ni. Zato pa je tem več prozorna zraka v tem, kar je vzel Joško Rodica.

NOTARSKA DELA.

Kupne pogodbe, pooblastila, afidavite in vse druge legalne listine izdeluje rojakom za tu in stari kraj

JOHN JERICHO

Slovenski notar,
1849 West 22nd St., Chicago, Ill.

Razprodaja novih knjig.

Na tej razprodaji se nudi našim rojakom v Ameriki izvanredna prilika, dobiti po posebni ceni štiri jako zanimive knjige:

1. "KRI MUČENIKOV." Interesantna povest iz tretjega stoletja po Kristusu, ki pripoveduje o kristjanih in njih mukah 60c
2. "SOCIALNA ČITANKA" vsebuje poučno socialno berilo za naše slovenske delavce. Vsak slovenski delavec bi jo moral čitati 45c
3. "NEVESTA IZ KORINJA" je zanimiva slovenska kmečka povest 25c

Skupaj.....\$1.30

KDOR NAROČI VSE TRI SKUPAJ, PLAČA SAMO IN DOBI ZRAVEN BREZPLAČNO ŠE VELIKO KOLENDAR MOHORJEVE DRUŽBE, KI JE POLN KORISTNIH, ZANIMIVIH IN PODUČNIH SPISOV.

\$1

Naročite te knjige takoj, dokler so v zalogi.

Naročilom je priložiti Money Order ali bančni draft.

"Knjigarna Amerikanski Slovenec"

1849 WEST 22nd STREET,

CHICAGO, ILL.

FIRST

NATIONAL BANK

Established 1857

PRISTOPITE

k našemu 1927

VACATION CLUB

ki se baš sedaj ustanovlja.

First National Bank

Največja in najstarejša banka v Joliet-u.

Promoženje te banke znaša \$13,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET